

[Pia Kjærsgaard]

Som jeg nævnte, første gang vi behandlede undervisningsministerens forslag, er Fremskridtspartiet meget skeptisk over for gymnasiestrukturen – vi mener, der bør være en langt hårdere adgangsbeholdning, end tilfældet er i dag – men når gymnasiet skal have udlækket nogle unge mennesker, må de naturligvis også have en ordentlig ballast. Jeg mener, det er vigtigt, at forslaget kommer ud til høring i de foreninger og organisationer, der også så på de tidligere bekendtgørelsesudkast. Vi mener dog også, at man skal være varsom med at blive ved med at ændre og eksperimentere for meget med gymnasiefagene. Vi er dog tilfredse med, at ministeren ønsker at styrke de obligatoriske fag frem for valgfagene.

Det er ikke de helt store forandringer, der lægges op til, så Fremskridtspartiet stiller sig positivt til forslaget, idet vi foruden udvalgsarbejdet som sagt også vil høre, hvad der kommer ud af, at forslaget er sendt ud til høring uden for dette hus.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Diskussionen om en gymnasiereform har nu bølget frem og tilbage i flere år, og vi har haft flere store debatter her i Folketinget. Resultatet, lovforslag nr. L 183, er meget lidt vidtgående i forhold til de første tanker fra den borgerlige regering, eller – som hr. Ole Vig Jensen foretrækker at sige det – det var ikke år 2000's gymnasiereform. Det giver jeg de Radikale ganske ret i. Vi synes nu alligevel, at reformen, hvor lille den end måtte være, er et skridt i den forkerte retning, og vi frygter, at den blokerer for en reel, tilbunds-gående reform. Vi synes faktisk, at den smager lidt af, at noget skulle der igennem, for at ministeren ikke skulle tabe ansigtet helt. Derfor kom man igennem med dette amputerede forslag med tilvalg. Det betyder imidlertid ikke, at vi undervurderer de mulige konsekvenser af reformen, der som bekendt består af to dele, hvoraf strukturen, som vi diskuterer her, er det element, der har været mest diskuteret, mens de nye fagbeskrivelser, dvs. indholdet i fagene, er et mere ukendt land.

Den nyudnævnte direktør for Gymnasie- og HF-Direktoratet, Uffe Gravers Petersen, siger da også i sidste nummer af Gymnasieskolen, at indholdet, dvs. de nye fagbeskri-

velser, er mindst lige så vigtige som strukturen. Der er kun kommet meget lidt ud, men ændringerne i fagbeskrivelserne kunne frygtes at gå i retning af mere obligatorisk stof, mere rugbrødsstof, f.eks. elementære færdigheder og almenviden, og dermed mindre perspektiv, mindre kritik, dvs. mindre medbestemmelse for eleverne, en mere terpeorienteret undervisningssituation og færre muligheder for faglige, pædagogiske eksperimenter og hermed en mindre variationsbredde for lærere og elever. Vi frygter også, at det bliver noget sjusk, for at sige det på den måde, at man skal være færdig med det hele allerede i april måned.

Angående den nye struktur vil jeg her især hæfte mig ved, at timeantallet er udvidet: der er ca. 8 pct. flere timer. Hvis reformen ikke skal betyde, at gymnasiet bliver ca. 8-10 pct. dyrere end i dag, må der ske besparelser andre steder. Regeringen siger udtrykkeligt i forslaget, at reformen skal være udgiftsneutral. Vi frygter derfor, at der typisk vil blive sparet på retterreduktioner for lærere, det skriftlige arbejde for eleverne. Det vil givet betyde, at det skriftlige arbejde bliver endnu mere koncentreret på nogle få fag, end det er i dag, hvor netop dette forhold bevirker en pædagogisk uheldig opsplitning i vigtige og såkaldt mindre vigtige fag, og retterreduktioner betyder i øvrigt også beskæftigelse.

Alvorligst og mest aktuelt mener vi, at kriteriet for holdoprettelse er. Hidtil har der skullet oprettes hold, hvis mindst 7 elever valgte et valgfag, f.eks. russisk, eller en gren, f.eks. klassisksproglig. Nu meddeler direktoratet, at vi må forvente, at objektive kriterier ikke længere kan lægges til grund for oprettelse af hold. Det betyder, at der vil ligge en beslutning bag oprettelse af bestemte fag, ikke nødvendigvis et vist antal elevønsker, og det mener vi trækker i den forkerte retning.

Virkeligheden består som bekendt ikke af fag og discipliner, men af sammenhænge, og hvad det er ude i den virkelige verden, der egentlig begrunder ønsket om mere tilvalg, ved vi ikke. Man nedbryder ikke faggrænserne ved at give mulighed for at vælge på tværs af eksisterende muligheder, men ved at lave en sammenhængende undervisning, og det mener vi bliver meget svært i et tilvalgs-gymnasium, også selv om tilvalget er blevet meget reduceret i forhold til tidligere, og den skitse, vi ser i dag, er langt bedre end dem,